

Sygn. akt III K 193/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2014 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie w III Wydziale Karnym
w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Demianiuk - Dzik

Protokolant: protokolant sądowy – stażysta Maciej Przesmycki

przy udziale Prokuratora Emilii Piasty

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 maja 2014 r. sprawy

S. B., s. A. i I. z d. K., ur. (...)
w miejscowości K.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Poznań Stare – Miasto w Poznaniu z dnia 1 grudnia 2009r., w sprawie o sygn. akt **III K 312/09**, za przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od 17 listopada 2008r. do dnia 21 listopada 2008 r., za które wymierzono karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim z dnia 30 marca 2011r., w sprawie o sygn. akt **II K 506/09**, za czyny popełnione w dniu 30 października 2008r., 31 października 2008r., 2 listopada 2008r., 3 listopada 2008r., 4 listopada 2008r. oraz w dniach 14 i 18 listopada 2008r. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. orzeczono karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 21 sierpnia 2012 r., w sprawie o sygn. akt **III K 880/11**, za czyny popełnione w dniu 30 października 2008r. oraz w dniu 6 listopada 2008r., co stanowiło występki z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. orzeczono karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;
4. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim z dnia 20 lipca 2011 r., w sprawie o sygn. akt **II K 206/11**, w którym w punkcie I połączono kary pozbawienia wolności opisane w punktach 1 (sygn. akt III K 312/09) i 2 (sygn. akt II K 506/09) i orzeczono wobec skazanego karę 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności; skazany na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 19 kwietnia 2012 r., w sprawie o sygn. akt III Kow 825/12, został warunkowo zwolniony z odbycia reszty kary na okres próby do dnia 19 kwietnia 2014 r.; postanowieniem z dnia 18 lipca 2013r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, w sprawie o sygn. akt III Kow 1233/13, odwołał warunkowe przedterminowe zwolnienie,

orzeka

I. rozwiązuje karę łączną 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim z dnia 20 lipca 2011 r., w sprawie o sygn. akt III K 206/11;

II. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności opisane w punktach 1, 2, 3 komparacji wyroku i wymierza skazanemu S. B. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie II kary łącznej 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie IIK 206/11 (wyrok łączny) od dnia 04.02.2012 r. do dnia 19.04.2012 r. i dzień 27.05.2013 r. oznacza jako datę, od której należy liczyć odbywanie kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie II;

IV. w pozostałej części wyroki opisane w punktach 1, 2 i 3 komparycji wyroku pozostawia do odrębnego wykonania;

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu S. B. z urzędu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt III K 193/14

UZASADNIENIE

Skazany S. B. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego poprzez połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach o sygn. akt:

- IIIK 206/11 w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności (wyrok łączny Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim),

- IIIK 880/11 w wymiarze 1 roku i 3 miesięcy (wyrok Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie).

W toku postępowania ustalono, co następuje:

Na wstępie należy podnieść, że Sąd prowadząc postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego nie jest związany wnioskiem skazanego i podejmuje również czynności z urzędu. Przystępując do analizy przesłanek koniecznych do wydania wyroku łącznego w niniejszej sprawie stwierdzić należało, że wobec S. B. zapadło osiem wyroków skazujących. Nadto dwukrotnie wydany został wobec skazanego wyrok łączny. Pierwszy w dniu 15 lipca 2009r. przez Sąd Rejonowy w Krośnie Odrzańskim w sprawie II K 133/09 oraz w dniu 20 lipca 2011r. przez ten sam sąd w sprawie II K 506/09.

Przystępując do wydania wyroku łącznego Sąd w niniejszej sprawie po pierwsze zbadał, czy ostatecznie z zapadłych wobec skazanego S. B. wyroków tj. wyrok z dnia 21 sierpnia 2012r. wydany przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie powoduje konieczność wydania nowego wyroku łącznego i doszedł do przekonania, że zachodzą przesłanki do wydania nowego wyroku łącznego, który czyni koniecznym rozwiązanie tylko kary łącznej orzeczonej w pkt 1 poprzedniego wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim z dnia 20.07.2011r., gdyż kara wymierzona w sprawie IIIK 880/11 podlega łączeniu z karą pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Stare – Miasto w Poznaniu z dnia 1.12.2009r. w sprawie IIIK 312/09 oraz karą pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim z dnia 30 marca 2011r. w sprawie IIK 506/09.

Kara pozbawienia wolności, na którą został skazany S. B. w sprawie IIIK 880/11 nie podlega zaś łączeniu z żadną z innych kar objętych poprzednimi wyrokami łącznymi i wobec tego wyrok łączny z dnia 20.07.2011r. tworzy stan powagi rzeczy osądzonej w przedmiocie pozostałych kar orzeczonych innymi wyrokami niż wyżej wymienione. Powyższe znajduje uzasadnienie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5.04.2013r. w sprawie IIIKK 382/12 (LEX 1308129), w którym stwierdzono, że „użyte w art. 575 § 1 k.p.k. wyrażenie "wyrok łączny traci moc" oznacza, że z chwilą wydania nowego wyroku łącznego tracą moc zawarte w poprzednim wyroku łącznym te jego rozstrzygnięcia o połączeniu kar lub środków karnych, bądź o umorzeniu postępowania na podstawie art. 572 k.p.k., które objęte zostały nowym wyrokami łącznymi, wydanymi w związku z powstałą po wydaniu pierwszego wyroku łącznego potrzebą, wynikającą z przesłanek prawnomaterialnych, określonych w art. 85 k.k.”

Pierwszy wyrok skazujący S. B. będący przedmiotem niniejszego postępowania to wyrok Sądu Rejonowego Poznań Stare – Miasto w Poznaniu z dnia 1 grudnia 2009r. w sprawie o sygn. akt IIIK 312/09 za przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 kk, popełnione w okresie od 17 listopada 2008r. do 21 listopada 2008r., za które wymierzono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Drugi wyrok, to wyrok Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim z dnia 30 marca 2011r. w sprawie o sygn. akt IIK 506/09 za czyny określone w art. 286 § 1 kk popełnione w dniu 30 października 2008r, 31 października 2008r., 2 listopada 2008r., 3 listopada 2008r, 4 listopada 2008r. oraz w dniach 14 i 18 listopada 2008r, za które przy przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw, wymierzono karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności

Trzeci wyrok, to wyrok Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 21 sierpnia 2012r. w sprawie o sygn. akt IIIK 880/11, za czyny określone w art. 286 § 1 k.k. popełnione w dniach 30 października 2008r. oraz 6 listopada 2008r., za które wymierzono karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

S. B. urodził się (...) Posiada on dwoje dzieci ze związku konkubenckiego. Przed osadzeniem skazany nadużywał alkoholu i w związku z jego chorobą alkoholową oraz problemami z alkoholem jego konkubiny dzieci trafiły do domu dziecka. Obecnie skazany odbywa karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w K.. Z opinii o skazanym wynika, że wobec przełożonych prezentuje postawę regulaminową, przestrzega porządku i dyscypliny. S. B. nie był karany dyscyplinarnie, dwa razy był nagrodzony regulaminowo. W środowisku współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo. Skazany deklaruje przynależność do podkultury przestępczej, ale na tym tle nie odnotowano negatywnych zachowań. Nie jest zatrudniony odpłatnie w zakładzie karnym, nie uczestniczy w systemie przepustkowym, kontakt zewnętrzny – telefoniczny utrzymuje z synami oraz konkubiną. Karę odbywa w systemie zwykłym, gdyż nie wyraża chęci uczestnictwa w systemie programowego oddziaływania. Wobec dokonanych przestępstw wykazuje postawę krytyczną. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

1. odpisów orzeczeń (k. 34-34v, 36-37v, 43-43v, 44-4547-47v, 48-48v, 60-61, 62-63, 64-64v, 65-65v oraz z akt sprawy IIIK 880/11 k. 363),
2. opinii o skazanym (k. 49-49v),
3. karty karnej (k. 17-20),
4. informacji z (...) (k. 50-57).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 569 § 1 kpk wyrok łączny wydaje się w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli istnieją warunki do orzeczenia kary łącznej. Natomiast zgodnie z normą art. 85 kk, Sąd orzeka karę łączną wówczas, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu – biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

W pierwszej kolejności, jak to już zostało wyżej wskazane, sąd uznał za konieczne rozwiązanie kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Krośnie Odrzańskim z dnia 20 lipca 2011r., albowiem jednostkowe kary pozbawienia wolności, które wchodzi w skład kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej tym wyrokiem podlegają połączeniu z karą pozbawienia wolności wymierzoną skazanemu w sprawie IIIK 880/11.

W tym miejscu podnieść należy, że brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym tak, jak wnioskował o to skazany, a mianowicie poprzez połączenie kary łącznej 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim z dnia 20 lipca 2011r. w sprawie IIK 206/11 oraz kary pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem w sprawie IIIK 880/11 Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy

w Warszawie. Zgodnie bowiem z art. 575 § 1 kpk, jeżeli po wydaniu wyroku łącznego zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego, z chwilą jego wydania poprzedni wyrok łączny traci moc. Przepisy Kodeksu karnego nie przewidują zatem połączenia już wymierzonej wyrokiem łącznym kary z karą orzeczoną następnie w kolejnym skazaniu, mającym miejsce po wydaniu wyroku łącznego. Jeżeli kara orzeczona w wyroku, który zapadł po wydaniu wyroku łącznego podlega połączeniu z jakąkolwiek karą objętą wyrokiem łącznym, wyrok łączny w tym zakresie traci moc, a jednostkowe kary podlegające łączeniu stają się przedmiotem kolejnego postępowania o wyrok łączny. Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, albowiem kary pozbawienia wolności, na które został skazany S. B. w sprawach IIK 506/09 i IIIK 312/09 objęte wyrokiem łącznym z dnia 20.07.2011r. Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim podlegają połączeniu z karą pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego w sprawie IIIK 880/11, w której wyrok zapadł już po wydaniu w/w wyroku łącznego.

Następnie przystępując do orzekania w przedmiocie wyroku łącznego należy stwierdzić, że w sprawie występuje jeden zbieg realny przestępstw, który stał się przedmiotem rozstrzygnięcia sądu w niniejszym wyroku łącznym.

Pierwszym chronologicznie wyrokiem, który należało przyjąć za punkt wyjścia do orzeczenia kary łącznej jest wyrok Sądu Rejonowego Poznań Stare – Miasto w Poznaniu z dnia 1 grudnia 2009r. w sprawie o sygn. akt IIIK 312/09. Przed datą 1.12.2009r. skazany dopuścił się 9 przestępstw, za które orzeczono kary tego samego rodzaju – kary pozbawienia wolności. Są to przestępstwa popełnione:

1. w dniu 30 października 2008r., 31 października 2008r., 2 listopada 2008r., 3 listopada 2008r., 4 listopada 2008r. oraz w okresie od 14 do 18 listopada 2008r., za które przy przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 kk wymierzono karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności (w sprawie o sygn. akt IIK 506/09);
2. w okresie od 17 listopada 2008r. do 21 listopada 2008r., za które wymierzono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności (w sprawie o sygn. akt IIIK 312/09);
3. w dniu 30 października 2008r. i w dniu 6 listopada 2008r. za które przy przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 kk wymierzono karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności (w sprawie o sygn. akt IIIK 880/11)

Przechodząc do wymiaru kary łącznej na wstępie podkreślić należy, że zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 15 lat pozbawienia wolności.

W tej sytuacji kara łączna pozbawienia wolności jaką można orzec wobec S. B. w ramach realnego zbiegu przestępstw nie może być niższa niż 1 rok i 4 miesiące pozbawienia wolności (najwyższa z wymierzonych kar), ani też przekraczać 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar podlegających łączeniu). Przy czym Sąd miał również na uwadze tzw. ślad kary orzeczonej w poprzednim wyroku łącznym, w którym połączono kary ze spraw III 312/09 i IIK 506/09 wymierzając karę 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa i doktryny – główną ideą leżącą u podstaw kary łącznej jest konieczność takiego łączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jakie miałyby miejsce, gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu, a więc łączenia ich w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym. Jednak nie należy tracić

z pola widzenia, że decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej.

Kierując się powyższymi rozważaniami oraz wskazaniem ustawy Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności łącząc kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu wyrokami w sprawach IIIK 312/09, IIK 506/09 i IIIK 880/11 przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji.

W ocenie sądu tak ukształtowana kara uwzględnia zarówno cele zapobiegawcze, jak i wychowawcze, jest ona racjonalna i humanitarna.

Sąd doszedł do przekonania, że zastosowania w sprawie, pomimo wniosku obrońcy skazanego, nie znajdzie zasada całkowitej absorpcji kar jednostkowych. Pomimo tego, że wszystkie przestępstwa są tego samego rodzaju i skierowane przeciwko temu samemu dobru prawnemu, oraz zostały popełnione w bliskiej odległości czasowej, to jednak zostały one popełnione na szkodę różnych osób pokrzywdzonych, a także należy mieć na względzie również wysokość szkody wyrządzonej każdym z tych przestępstw. Nadto Sąd wziął pod uwagę także uprzednią karalność skazanego, który przed popełnieniem pierwszego z przestępstw objętych niniejszym wyrokiem łącznym był skazywany pięciokrotnie. Kolejne wyroki skazujące nie powstrzymały skazanego przed popełnianiem dalszych przestępstw. Skazany lekceważył szanse w postaci instytucji probacji, gdy wymierzano mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania.

W tej sytuacji nieusprawiedliwione byłoby ukształtowanie kary z zastosowaniem pełnej absorpcji. Wszak pamiętać należy, że instytucja kary łącznej nie powinna się wiązać z nieuzasadnionym premiowaniem sprawcy przestępstw. Sąd dostrzega jednak, że skorzystanie z zasady kumulacji pozostawałoby w sprzeczności z pozostałymi dyrektywami wymiaru kary. Kara łączna, zdaniem Sądu, powinna spełniać funkcje przede wszystkim sprawiedliwościowe przy poszanowaniu zasad humanitaryzmu. Wzgląd na postawę skazanego, jego postępowanie w warunkach izolacji ma również doniosły wpływ na wymiar kary. Przypomnieć należy, że opinia o skazanym jest dosyć poprawna – skazany nie utrudnia wykonywania kary, podporządkowuje się regulaminowi jednostki penitencjarnej. Uwzględniając te wszystkie czynniki Sąd zdecydował, że kara łączna w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności spełni wszystkie stawiane przed nią cele – a przede wszystkim będzie odpowiadać potrzebom wychowawczym.

W pozostałym zakresie wyroki, którymi orzeczono kary podlegające łączeniu sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Na podstawie art. 577 k.p.k. i art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie IIK 206/11 (wyrok łączny obejmujący kary pozbawienia wolności ze spraw IIIK 312/09 i IIK 506/09) od dnia 4.02.2012r. do dnia 19.04.2012r. Mając na uwadze fakt, że skazany odbywa obecnie karę pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IIIK 880/11, która to kara została objęta wyrokiem łącznym, Sąd oznaczył dzień rozpoczęcia wykonywania tej kary, tj. dzień 27.05.2013r. roku jako dzień, od którego należy liczyć odbywanie kary łącznej /k. 49/. Tym samym Sąd zaliczył dotychczasowy okres pozbawienia wolności w sprawie III K 880/11 na poczet wymierzonej kary łącznej.

Na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze Sąd przyznał obrońcy koszty za obronę z urzędu w niniejszej sprawie, których to kosztów skazany nie opłacił. Wysokość wynagrodzenia wynika z § 14 ust. 5 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1348, ze zm.)

Sąd zwolnił skazanego na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. od zapłaty kosztów sądowych, albowiem przemawia za tym jego sytuacja materialna oraz okoliczność, że nadal odbywa karę pozbawienia wolności.

Mając powyższe na uwadze sąd orzekł jak w sentencji wyroku.